DINAMO BUCUREŞTI

începe să trăiască din amintire?

Returul diviziei naţionale A va găsi pe Dinamo Bucureşti pe un loc neobişnuit pentru această formaţie care, împreună cu Steaua, deţine titlul de plurilaureată a fotbalului românesc în ultimii 20 de ani. Ce se întîmplă în acest campionat cu Dinamo Bucureşti? Întreabă numeroşi cititori ai revistei noastre (aşa îşi începe, de pildă, scrisoarea pe care ne-a trimis-o *S. Pascu* din Bucureşti), se întreabă (sperăm) şi cei ce răspund direct de destinele acestei formaţii cu nume de rezonanţă pe plan internaţional şi, în cele ce urmează, ne întrebăm şi noi.

Linia comportării echipei conduse de Nunweiller III a reprezentat, de-a lungul celor 13 etape, o inegalitate... constantă, dacă vreţi să acceptaţi acest termen, şi — aici apare gravitatea — permanenţa unei coborîri de nivel. Cele mai alarmante apariţii, Dinamo Bucureşti le-a avut pe teren propriu unde — nu numai ca rezultat în sine, cazurile lui 0—1 cu U.T.A., 0—0 cu Jiul, 2—4 cu Universitatea Cluj, 2—2 cu Universitatea Craiova — ci ca funcţionare a întregului mecanism al formaţiei a lăsat mult de dorit. Vorbind de scorurile turului nu putem trece peste acel 0—4 de la Constanţa, neonorabil pentru o „carte de vizită" ca aceea a lui Dinamo Bucureşti.

Ce se întîmplă cu Dinamo Bucureşti?

Întrebarea apare din nou, acuzatoare, dar perfect justificată.

SĂ FACEM UN SCURT DRUM ÎNAPOI...

După ce a realizat seria impresionantă de patru titluri de campioană, cucerite consecutiv (1961—1965) dinamoviştii n-au dispărut de pe primul plan al întrecerii: un onorabil loc 3 în ediţia 1965/66 şi poziţia secundă în aceea încheiată în vara anului acesta, iată dovezile. Rezultatele seci, cifrice, indicau o menţinere a potenţialului echipei. Dar era cu adevărat aşa? Se pare că nu. Şi declinul de acum pledează pentru această din urmă supoziţie.

Fotbalul are, ca orice activitate peste care timpul trece şi nu fără urme, această lege a întineririi, a renovării echipei. Idealul este, sigur, ca operaţiunea să poată fi efectuată fără impietări asupra randamentului echipei sau, în orice caz, cu cît mai puţine. Dar asemenea cazuri fericite sînt aşa de rare! Asistăm (şi aici deschidem o mică paranteză legată însă de simptomele cazului Dinamo prin asemănarea desfăşurării faptelor) la operaţiunea de renovare Internazionale; pentru cei mai mulţi dintre noi, hotărîrile lui Helenio Herrara au părut cel puţin pripite dar poate că viitorul va arăta că „magul" a procedat bine prin severitatea, cruzimea chiar, cu care a remaniat lotul: o jumătate de an mai devreme apropie cu mai mulţi reînchegarea unei noi echipe capabilă, prin vîrsta ei fiziologică, să atace din nou piscul competiţional.

Şi la Dinamo Bucureşti, operaţiunea de remaniere se cerea efectuată mai din timp, pentru ca modificările să fie lente, puse în practică cu răbdare, chibzuit, astfel ca speraţii noi titulari să se bucure de cele mai favorabile condiţii spre a intra în mecanismul de joc al echipei.

Observaţiile de mai sus rămîn la nivelul unor consideraţii de ordin general, sprijinite pe o privire cu mult mai mare întindere retrospectivă decît au ca misiune rîndurile noastre. Aşa că...

...SĂ REVENIM LA ACEASTĂ TOAMNĂ

Admiţînd că au existat ezitări, nehotărîri în privinţa căii pe care Dinamo Bucureşti îşi propunea să meargă, şi totuşi nu este de admis ca un lot cu numele de rezonanţă şi de reală forţă de care ea dispune să rămînă, după 13 etape, la periferia clasamentului.

O apărare în care ne întîlnim cu internaţionalii experimentaţi ca *Datcu, Popa, Nunweiller III*, alături de titulari ai selecţionatei de tineret precum *Dinu* şi *Boc* primeşte 18 goluri în 13 partide; un atac cu *Pîrcălab, Lucescu, Haidu* şi *Dumitrache* în aceeaşi linie — foşti, actuali sau viitori internaţionali A, sprijinită de o linie de mijlocaşi în care îi întîlnim pe *Ghergheli* şi *Nunweiller VI* — şi ei purtători ai galoanelor de internaţionali, închie cinci partide fără să dea gol şi realizează în celelalte opt 14 goluri, cifră direct nemulţumitoare chiar şi pentru o formaţie de divizia B, din a doua jumătate a clasamentului! Acesta este bilanţul prezenţei fotbaliştilor de la Dinamo Bucureşti, cifre care supravieţuiesc ani şi ani — prin acest document al arhivei fotbalistice care este clasamentul.

„Dinamo a obţinut totuşi rezultate mulţumitoare pînă în etapa a VII-a, cînd a fost învinsă la limită, de Steaua. Se pare că această înfrîngere a afectat mult moralul echipei..." remarcă cititorul *Stan Titus* din Timişoara şi observaţia sa surprinde, credem noi, un moment determinant pentru rezultatul final al dinamoviştilor în prima jumătate a campionatului. Pentru că, după acea etapă, a VI-a, ei au început să manifeste serioase slăbiciuni de ordin psihic, al combativităţii şi omogenităţii sufleteşti, care au descoperit şi mai mult lacunele de celelalte ordine şi au slăbit considerabil randamentul unsprezecelui dinamovist.

Se pare că jucătorii, altă dată uniţi şi la bine şi la rău în clipele dificile ale partidelor, nu mai sînt acum umăr lîngă umăr; poate pentru unii satisfacţiile cîştigării unui campionat au ajuns prea mici, dar asta rămîne un fel nesportiv de a privi înseşi obligaţiile unui jucător ajuns pe treapta cea mai de sus a competiţiilor unei ţări; poate cei mai tineri sînt prea uşuratici, prea uşor descurajabili; poate şi unii şi alţii uită că datorează clubului lor, competiţiei în care joacă, spectatorilor, fotbalului mult mai mult decît au dat în cele 13 etape...

Antrenorul *Traian Ionescu*, îşi exprimă punctul de vedere în declaraţia pe care ne-a făcut-o:

„Dinamo Bucureşti s-a prezentat, în turul campionatului, în faţa publicului, ca rezultanta unor frămîntări interne, a unui paralelism; conducătorii clubului şi noi, antrenorii, deşi am avut în faţă consideraţiile unor echipe mari din ţară şi din străinătate ca Steaua— căreia i-au trebuit şapte ani ca să revină pe primul plan — Reims, Dukla Praga, Independiente şi naţionala Braziliei nu ne-am putut debarasa de cerinţele imediate ale competiţiei, să privim în perspectivă. Nu am făcut la momentul oportun transformarea echipei, nu am îmbinat armonios experienţa trecutului cu nevoile viitorului".

PUNCTE NEVRALGICE

Reţinînd părerile antrenorului principal al dinamoviştilor să adăugăm că, lipsa de încredere, de sănătoasă şi încurajatoare atmosferă a dus şi la pătrunderea unei derute cînd rezultatele nesatisfăcătoare împingeau echipa tot mai jos în clasament. Elementele care au decis — practic — în proporţia cea mai importantă ajungerea pe locul 12 ar fi, după opinia noastră, următoarele constatări referitoare numai la elementul „jucători — formaţie":

1. Neadaptarea lui *Naghi*, în primul rînd şi, apoi, în bună măsură a lui *Boc* în formaţie.

2. Absenţa lui *Frăţilă* care, cu toate perioadele lui de scădere de formă, se dovedeşte aşa de preţios atacului dinamovist ca adevărat centru atacant de şoc. Poate că el ar fi alcătuit împreună cu *Dumitrache*, o pereche de vîrfuri de atac ce ar fi dat alt sens de existenţă înaintării.

3. Eclipsa lui *Pîrcălab*, altă dată omul care ducea după el înaintarea, în acest tur mai mult pe tuşă, un subiect al reportajelor cu titluri cu semnul întrebării.

4. Un nesfîrşit joc al alcătuirii formaţiilor, din dorinţa de a ajunge la cel mai bun unsprezece (şi, între timp, turul s-a terminat). La acest capitol, problema, pînă la urmă nerezolvată, a fost aceea a alcătuirii liniei de fund unde şi *Nunweiller III* şi *Boc* şi *Dinu* concurau pentru două posturi (de fundaşi centrali). Împrejurarea că o serie de jucători *(Octavian Popescu, Dinu, Nunweiller VI)*, sînt utilizabili pe mai multe posturi a reprezentant o tentaţie de a încerca noi şi noi variante pentru atac şi linia de mijlocaşi.

5. O bună perioadă de timp, lotul complet s-a întîlnit doar la meciurile de campionat, mai mult de jumătate din formaţia de bază fiind reţinută pînă joi-vineri, de obligaţiile loturilor reprezentative.

Alături de aceste stări de fapt sau, mai bine-zis, înaintea lor, noi punem acea frămîntare în întreg angrenajul echipei care a impietat cel mai mult asupra evoluţiei lui Dinamo. În partidele din a doua jumătate a turului, dinamoviştii au acţionat fie la o notă de dezinteres, fie la aceea, complet opusă, de totală nervozitate, de panică. Jucătorii, şi cei cu ani de prezenţă în formaţie şi aceia care se pregătesc să preia ştafeta, au datoria să se debaraseze de interese foarte mărunte sau de şoaptele unor orgolii duesuete şi să se unească în folosul echipei. Raporturile antrenori-jucători se cer desfăşurate pe baza unui respect reciproc dar şi pe aceea a unei discipline de muncă şi angajare în efortul programelor de pregătire. Rolul principal, ca şi responsabilitatea în îmbunătăţirea atmosferei revine în primul rînd antrenorilor.

Lá Dinamo se simte nevoia apariţiei unei atmosfere de ECHIPĂ şi nu a prezenţei a 11 NUME, cele mai multe sonore, pe terenul de joc. Cei care ocupă acum locul 12 al clasamentului ar trebui să facă un mic efort de memorie spre a-şi aminti CUM au obţinut, cei mai mulţi dintre ei, colecţia celor cinci titluri de campioni...

Eftimie IONESCU

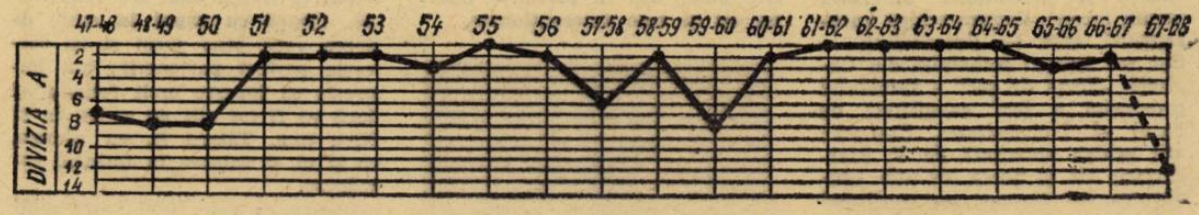

Dinamo Bucureşti: 20 participări numai în divizia A

ISTORIC

Dinamo Bucureşti a luat fiinţă în anul 1948, an din care participă la campionatul primei categorii, fără întrerupere. În această perioadă, dinamoviştii bucureşteni au obţinut de cinci ori titlul de campioni şi au intrat de două ori în posesia Cupei. S-au prezentat de cinci ori la startul „Cupei campionilor europeni", cea mai bună performanţă din aceste prezenţe fiind victoria cu 2—1 la Bucureşti asupra lui Internazionale.

De la înfiinţare şi pînă astăzi, Dinamo Bucureşti a susţinut 103 partide internaţionale, oficiale sau amicale.

La conducerea echipei s-au aflat unii dintre cei mai apreciaţi tehnicieni ai noştri: Coloman Braun, Rudy Wetzer, Iuliu Baratki, Angelo Niculescu sau, ca antrenori secunzi o serie de foşti jucători ai ei (D. Nicolae-Nicuşor, care a funcţionat o perioadă de timp şi ca antrenor principal, G. Teodorescu). În prezent, antrenor principal este Traian Ionescu care, cu o perioadă de întrerupere a funcţionat în această calitate, la Dinamo Bucureşti din anul 1959. Alături de Traian Ionescu, lucrează actualmente antrenorul Bazil Marian. Echipele de juniori (3) şi copii (4) sînt antrenate de Şt. Stănculescu, G. Timar, T. Ivănescu.

Printre cei mai valoroşi jucători care au îmbrăcat, de-a lungul anilor, tricoul lui Dinamo Bucureşti, au fost: Costică Marinescu, Lăzăreanu, Ozon, Băcuţ I, Nicuşor, Suru, Barta, Ene I, Szökö.

Stadion: Dinamo. Capacitate: 20 000 locuri. Dimensiunile terenului de joc: 110 m.x70 m.

Sediul clubului: Şoseaua Ştefan cel Mare nr. 7—9. Telefon: 12.82.19.

LOTUL DE JUCĂTORI

DATCU Ilie — *născut la 20 iulie 1937; 1,76 m., 61 kg.; maestru al sportului; format la Dinamo Obor.*

NICULESCU Spiridon — *8 aprilie 1943 — 1,78 m. — 72 kg. — format la Vestitorul, trecut la Dinamo Bucureşti, apoi la Dinamo Piteşti şi înapoi la Dinamo Bucureşti.*

FUNDAŞI

POPA Cornel — *19 martie 1935 — 1,68 m. — 1,79 kg. — maestru al sportului — promovat în B la Locomotiva Iaşi, trecut apoi la Dinamo Bacău şi de aici la Dinamo Bucureşti.*

NUNWEILLER Ion — *19 ianuarie 1936 — 1,79 m. — 76 kg. — maestru emerit al sportului — promovat din campionatul orăşenesc la Dinamo Obor, apoi trecut la Dinamo Bucureşti.*

BOC Alexandru — *3 iunie 1946 — 1,70 m. — 72 kg. — a jucat mai întîi la Oradea, apoi la Petrolul.*

ŞTEFAN Constantin — *3 iunie 1939 1,70 m. — 72 kg. — format la Dinamo Obor.*

STOENESCU Mircea — *11 octombrie 1943 — 1,78 m. — 74 kg. — a mai jucat la Dinamo Piteşti (format în echipa de juniori Dinamo).*

PÎRVU Alexandru — *24 februarie 1946 — 1,82 m. — 82 kg. — dedicat întîi atletismului la Politehnica Timişoara, apoi promovat la Dinamo Bucureşti.*

MIJLOCAŞI

GHERGHELI Vasile — *28 octombrie 1941 — 1,72 m. — maestru al sportului — 68 kg. — provine de la Viitorul Bucureşti (junior la Minerul Baia Mare mai înainte).*

NUNWEILLER Radu — *16 noiembrie 1944 — 1,78 m — 72 kg — format în cadrul secţiei.*

DINU Cornel — *3 august 1948 — 1,78 m. — 68 kg. — provine de la Metalul Tîrgovişte.*

POPESCU Octavian — *25 aprilie 1938 — 1,68 m. — 66 kg. — format la Rapid, a trecut apoi la Universitatea Cluj şi de acolo la Dinamo Bucureşti.*

In şirul de decepţii, ale comportării dinamoviste, Dinu şi Dumitrache, cei mai tineri jucători ai echipei, au reprezentat remarcabile excepţii. Ei au marcat 8 dintre cele 11 goluri ale echipei şi s-au prezentat la un nivel bun, progresiv.

Fotografia noastră vi-l înfăţişează pe tînărul fundaş DINU.

ATACANŢI

PÎRCĂLAB Ion — 5 noiembrie 1941 — 1,76 m. — 70 kg. — maestru al sportului — (format la juniorii lui Dinamo Bucureşti) a jucat apoi la Dinamo Obor şi U.T.A.

FRĂŢILĂ Constantin — 1 octombrie 1942 — 1,70 m. — 69 kg. — provine de la Sirena Bucureşti, de unde a fost promovat în cadrul secţiei Dinamo Bucureşti.

DUMITRACHE Florea — *22 mai 1948 — 1,76 m — 63 kg — provine din echipa de juniori Dinamo Bucureşti.*

HAIDU Ion — *1 ianuarie 1942 — 1,70 m. — 63 kg. — maestru al sportului — provine de la Viitorul Bucureşti (remarcat la juniorii Textila Sf. Gheorghe); a mai jucat la Steagul roşu.*

NAGHI Nicolae — *8 martie 1942 — 1,71 m — 74 kgr. — format la Tg. Mureş, a mai jucat la Dinamo Piteşti şi Viitorul.*

LUCESCU Mircea — *29 iulie 1945 — 1,72 m — 66 kgr. — format la S.S.E. 2; a trecut apoi în echipa de juniori Dinamo Buc., de aici la Politehnica Bucureşti şi înapoi la Dinamo.*

★

Rezultate în turul actualului campionat: *1—0 cu Petrolul (d); 2—2 cu „U" Craiova; 0—0 cu Progresul; 3—0 cu Dinamo Bacău; 1—1 cu St. roşu (d); 0—1 cu Steaua; 0—1 cu UTA; 0—4 cu Farul (d); 1—1 cu F.C. Argeş (d); 0—0 cu Jiul; 3—2 cu Rapid; 1—2 cu ASA Tg. Mureş (d); 2—4 cu „U" Cluj.*

Situaţia în clasament:

locul 12: 13 — 3 — 5 — 5 — 14:18 11
acasă: 8 — 2 — 3 — 3 — 10:10 7
deplasare: 5 — 1 — 2 — 2 4: 8 4.

SĂ LE DĂM CUVÎNTUL!

E bine să se cunoască şi o serie de observaţii făcute de simpatizanţi ai echipei Dinamo; socotim că multe dintre ele pot constitui pentru conducătorii, antrenorii şi jucătorii dinamovişti efective ajutoare în acţiunea de redresare a formaţiei. Iată-le pe cele mai semnificative:

● *Cum de nu se reuşeşte să se insufle jucătorilor aceeaşi dorinţă de victorie, de comportare bună pe care o dovedesc în loturile reprezentative? (Cazurile Boc, Pîrcălab, Ghergheli, Lucescu, Nunweiller VI). Echipa nu acţionează după o idee tactică precisă. Cu excepţia lui Lucescu, ceilalţi doi jucători noi (Boc, Naghi) nu au corespuns. (S. Pascu — Bucureşti).*

● *Deşi are resurse încă foarte mari, Dinamo s-a prezentat la un nivel nesatisfăcător, fără să conteze pe aportul tuturor componenţilor ei; nu cumva o atmosferă nepotrivită, de neînţelegeri între jucători sau între jucători şi antrenori, precum şi faptul că cei mai mulţi dintre componenţii lotului nu mai lucrează cum trebuie la antrenamente, a dus la această situaţie?* (Un grup de simpatizanţi ai lui Dinamo din U.M.G. Bucureşti).

● *După ce aminteşte de lipsa de omogenitate a formaţiei, de accidentarea sau ieşirea din formă a unor titulari (Frăţilă, Pîrcălab, Nunweiller III şi Nunweiller VI), aspecte de indisciplină, orientări greşite în alcătuirea programului de pregătire, studentul* Stan Titus *din Timişoara, încheie scrisoarea sa astfel: „Ne exprimăm convingerea că antrenorii şi jucătorii vor şti să înlăture cauzele care au provocat actuala criză în sînul echipei şi vor redeveni echipa care, prin jocul valoros prestat, s-a bucurat totdeauna de apreciere".*